

“நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?”

அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு, இயேசுவைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தபோது, அவரது பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்கள், “சகோதரரே, நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கதறினார்கள் (அப். 2:37). சவுலுக்குக் கிறிஸ்து தோற்றமளித்த போது, “ஆண்டவரே, நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” (அப். 22:10) என்று சவுல் கேட்டார். பிலிப்பி பட்டணத்தின் சிறையதிகாரி மயிரிழையில் மரணத்திலிருந்து உயிர் தப்பிய பிறகு, அவர் பவுலையும் சீலாவையும் நோக்கி, “ஆண்டவமாரே, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” (அப். 16:30) என்று கேட்டார். “நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்ற கேள்வியைக் காட்டிலும் முக்கியமான வேறு கேள்வி எதையும் நீங்கள் கேட்க முடியாது.

செய்ய வேண்டிய சில விஷயங்கள்

நீங்கள் இரட்சிப்படைய விரும்பினால், நீங்கள் செய்ய வேண்டிய சில விஷயங்கள் உள்ளன என்பதை ஒருவேளை நாம் முதலாவதாக நிலைநாட்ட வேண்டியுள்ளது. மனிதகுலம் முழுவதற்குமாகக் கிறிஸ்து மரணமடைந்தார் (கீத்து 2:11), ஆனால் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. மனிதர்கள் பயணம் செய்யும் இரண்டு வழிகளைப் பற்றி இயேசு பேசினார்: “ஜீவனுக்குப் போகிற” இடுக்கமான ஒரு வழி, மற்றும் “கேட்டுக்குப் போகிற” விரிவான ஒரு வழி. “அநேகர்” விரிவான வழியிலும், “சிலர்” இடுக்கமான வழியிலும் செல்கிறார்கள் என்று அவர் அழுத்தமாகக் கூறினார் (மத். 7:13, 14). வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லத்தென்றால், பலர் இழந்து போகப்படுகையில், வெகு சிலர் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

இரட்சிப்பு என்பது ஒரு ஈவு ஆகும், ஆனால் ஈவு ஒன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடும் அல்லது மறுக்கப்படக் கூடும். ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய கிருபையின் ஈவைத் தாங்கள் ஏற்பதா அல்லது புறக்கணிப்பதா என்பதை அவர்களே முடிவு செய்கின்றார்கள். மத்தேயு 7ல் இயேசுவின் கூற்றானது, தேவனுடைய ஈவை ஏற்பவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான பேர்கள் அதைப் புறக்கணிப்பார்கள் என்று அறிவிக்கின்றது.

இரட்சிப்பின் ஈவை நாம் எவ்விதத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசத்தினால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் தமது வசனத்தில் நமக்குக் கூறுகின்றார். கிறிஸ்து,

“பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை” (மத். 7:21) என்று கூறினார். (“பிதாவினுடைய சித்தம்” என்பது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.) எபிரெய் நிருபத்தின் ஆசிரியர், இயேசுவைப் பற்றி, “தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணராகி” (எபி. 5:9) என்று எழுதினார். (“கீழ்ப்படிகிற” என்பது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.)

சிலர் இதை மறுக்கின்றார்கள். மனிதர்கள் இரட்சிக்கப்பட எதையாவது செய்ய வேண்டுமென்றால், இரட்சிப்பானது கிருபையினால் உண்டானதல்ல என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். நமது கீழ்ப்படிதலானது நமக்கு இரட்சிப்பை சம்பாதித்து தருவதில்லை என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மாறாக கீழ்ப்படிதலின் மூலம், நாம் கர்த்தரால் அளிக்கப்பட்டுள்ள இரட்சிப்பை நமக்கு ஏற்படையதாக்கிக் கொள்ளக் கூடும்.

சம்பாதித்தல் மற்றும் ஏற்படையதாக்கிக் கொள்ளுதல் ஆகியவைகளுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடு என்ன? பின்வரும் விளக்கமானது நீங்கள் இந்த வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவக்கூடும்:

ஒரு வீட்டின் கதவை ஒரு மனிதர் தட்டுகின்றார். கதவருகில் ஒரு பெண்மணி வரும்போது, அம்மனிதர், “நான் மிகவும் பசியாயிருக்கின்றேன். நான் ஒரு உணவை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதான வேலை ஏதாவது உங்களிடத்தில் இருக்கின்றதா?” என்று கேட்கின்றார். அதற்கு அந்தப் பெண்மணி, “வீட்டின் பின் முற்றத்தில் பிளக்க வேண்டிய மரக் கட்டைகள் இருக்கின்றன. அந்த மரக்கட்டைகளை நீங்கள் பிளந்து போட்டால், ஒரு வேளை உணவை நீங்கள் உண்ணலாம்” என்று பதில் கூறுகின்றார்கள். அந்த மனிதர் மரக் கட்டைகளைப் பிளந்து போட்டு விட்டு, கடைசியில் உணவு உண்ண உட்காருகின்றார். நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன்: இந்த மனிதர் உணவு உண்ணுகையில், தான் அந்த உணவை சம்பாதித்தாக உணருவாரா? நிச்சயமாக அப்படித்தானே உணருவார்!

இப்பொழுது இக்கதையைச் சற்று மாற்றுகின்றேன்: ஒரு வீட்டின் கதவை ஒரு மனிதர் தட்டுகின்றார். கதவருகில் ஒரு பெண்மணி வரும்போது, அம்மனிதர், “நான் மிகவும் பசியாயிருக்கின்றேன். நான் ஒரு உணவை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதான வேலை ஏதாவது உங்களிடத்தில் இருக்கின்றதா?” என்று கேட்கின்றார். அதற்கு அந்தப் பெண்மணி, “என்னால் சாப்பிடக் கூடிய அளவுக்கும் அதிகமான உணவை இப்பொழுதுதான் நான் உணவு மேசையின் மேல் வைத்துள்ளேன். உள்ளே வாருங்கள், உட்காருங்கள், உங்கள் விருப்பம் போல உணவு உண்ணுங்கள்” என்று பதில் கூறுகின்றார்கள். அந்த மனிதர் அளவற்ற மகிழ்ச்சியுடன் அப்பெண்மணியின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்கள் தயாரித்து வைத்திருந்த உணவை ஆனந்தமாக உண்ணத் தொடங்குகின்றார். இப்பொழுது, மறுபடியும் நான் உங்களை கேட்கிறேன்: இந்த மனிதர் இந்த

உணவை சம்பாதித்துக் கொண்டாரா? இல்லவே இல்லை. இது “கிருபையினால்” கிடைத்த ஒரு ஈவு ஆகும். அவர் இதைத் தமக்கு ஏற்புடையதாக்கிக் கொண்டார்.

அவர் எவ்விதத்தில் இதற்குத் தம்மைத் தகுதிப்படுத்திக் கொண்டார்? அப்பெண்மணியின் அழைப்பை ஏற்றதினால், அவர்களின் வீட்டுக்குள் வந்ததினால், மற்றும் அவர்களின் உணவு மேசையில் அமர்ந்து அவ்வுணவை உண்டதினால் அவர் இதைத் தமக்கு ஏற்புடையதாக்கிக் கொண்டார். இதை அவர் தமக்கு ஏற்புடையதாக்கிக் கொள்ளாதிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? அவர், “வேண்டாம், நன்றி” என்று கூறி வீட்டுத் தமது வழியில் சென்றிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? அவர் வீட்டிற்குள் சென்றும் உணவை உண்ண மறுத்திருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? அப்பெண்மணியின் தாராளமான ஈவினால் உண்டான பலனை அவர் பெற்றிருக்க மாட்டார் என்பது தெளிவு. (ஆம், இப்படிப்பட்ட பதில்செயல்கள் மதியீனமானதென்பதை நான் அறிவேன், ஆனால் எல்லாக்காலத்திலும் மக்கள் கர்த்தருடைய அழைப்பைப் [வெளி. 3:20] புறக்கணிப்பதென்பது இதைவிட அதிக மதியீனமானதாகும்.)

நாம் நமது இரட்சிப்பை சம்பாதிக்க முடியாது, ஆனால் தேவனுடைய ஈவை-விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலினால் - நாம் ஏற்புடையதாக்கிக் கொள்ள முடியும், ஏற்புடையதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நமது விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலில் உள்ளவை என்ன என்பதை நாம் தொடர்ந்து இதைப் படிக்கையில் தெளிவாய்க் காண முடியும்.

நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்

இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு(அல்லது தம்மைப் பின்பற்றுவோருக்கு)ப் பிரதான கட்டளையைக் கொடுத்த பொழுது, “நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்; ...” (மாற். 16:15, 16) என்று கூறினார். பவுல், “ஆதலால், விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்” (ரோமர் 10:17) என்று கூறினார். மேலும் அவர், சவிசேஷமானது (இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தியானது) “இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு தேவபெலனாயிருக்கிறது” (ரோமர் 1:16) என்று கூறினார். இயேசுவைப் பற்றியும் அவருடைய வழியைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதில்தான் இரட்சிப்பு தொடங்குகின்றது. கவனத்துடன் கேட்பவராக அல்லது வாசிப்பவராக, மற்றும் பொறுப்புள்ள, பதில்செயல் புரியும் மாணவராக ஒவ்வொருவரும் விளங்க வேண்டும். இப்பாடத்தின் எஞ்சியுள்ள பகுதியில், சவிசேஷத்திற்கு நாம் தர வேண்டிய முக்கியமான மூன்று பதில்செயல்களைப் பற்றி நாம் ஆய்வு செய்வோம்.

இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்ளுங்கள்

முதலாவது பதில்செயல் விசுவாசம் அல்லது நம்பிக்கையாகும்:

“விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும்.” விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவம் யோவான் 3:16ல் வலியுறுத்தப்படுகின்றது: “தேவன், தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.” கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப் படுகின்றார்கள் என்று போதிக்கும் வசனப் பகுதிகள் பலவற்றில், அப். 16:31; ரோமர் 5:1 மற்றும் எபே. 2:8, 9 ஆகியவையும் இருக்கின்றன. இயேசு, “நானே அவர் [அதாவது மேசியா?] என்று நீங்கள் விசுவாசியாவிட்டால் உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்” (யோவா. 8:24) என்று கூறினார்.

“நம்பிக்கை” மற்றும் “விசுவாசம்” ஆகியவை ஒரே அர்த்தமுடையவைகளேயாகும். சிலர் “நம்பிக்கை” என்பதும் “விசுவாசம்” என்பதும் வெவ்வேறு அர்த்தமுள்ளவையென்று கூற முயற்சி செய்கின்றார்கள், ஆனால் இவ்விருவார்த்தைகளும் ஒரே கிரேக்க வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பாகவே உள்ளன. நம்மை இரட்சிக்கின்ற விசுவாசம் (அல்லது நம்பிக்கை) என்பது என்ன? இரட்சிக்கும் விசுவாசம் என்பது “உண்மையுடனிருத்தல்” என்ற சொற்றொடரினால் விளக்கப்பட முடியும். இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், நாம் நமது நற்பண்புகள்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பதை நிறுத்தி விட்டு, இயேசு கிறிஸ்துவின் பலியின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளத் தொடங்க வேண்டும்.³

விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அதிகம் வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை. கர்த்தருக்கு நாம் தரக் கூடிய நேர்மறையான மற்ற பதில்செயல்கள் எல்லாவற்றுக்கும் விசுவாசமே அஸ்திபாரமாக இருக்கின்றது. யோவான் 1:11, 12ல் இயேசு, “தமக்குச் சொந்தமானதிலே [யூதர்களாகிய மக்கள்] வந்தார், அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.⁴ அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனைபேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தார்” என்று நாம் வாசிக்கின்றோம். “ஏற்றுக்கொள்ளுதல்” மற்றும் “விசுவாசித்தல்” என்ற சொற்றொடர்கள் ஒன்றுக்குப் பதில் ஒன்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள். இயேசுவில் நாம் விசுவாசம் கொள்ளாமல், அவரை நமது வாழ்க்கையில் ஏற்றுக்கொள்ள நம்மால் முடியாது.

துரதிருஷ்டவசமாக, சிலர் விசுவாசத்தைத் தனிமைப் படுத்தி, நாம் “விசுவாசத்தினால் மட்டுமே” இரட்சிக்கப்படுகின்றோம் என்று போதிக்கின்றார்கள். விசுவாசம் என்பது நமது பதில்செயல்களின் தொடக்கமேயன்றி, முடிவு அல்ல. மறுபடியும் யோவான் 1:11, 12ஐ வாசியுங்கள். ஏற்றுக்கொள்பவர்கள்/விசுவாசிப்பவர்கள் “தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படியான அதிகாரத்தைப்” பெற்றார்கள். நானும் எனது மனைவி ஜோவும் திருமணம் முடிக்கு முன்பு, திருமண அனுமதி ஆணையொன்றைப் பெற்றுக் கொண்டோம். அந்த அனுமதி ஆணையானது நாங்கள் திருமணம் முடித்துக் கொள்ளும் உரிமையை

எங்களுக்குக் கொடுத்தது. அது நாங்கள் ஏற்கனவே திருமணம் முடித்து விட்டோம் என்று அர்த்தப்படுத்தவில்லை. அது போலவே, விசுவாசமானது நம்மை இரட்சிப்புக்குச் செல்லும் சாலையில் நம்மை இருத்துகின்றது; அது பயணத்தின் முடிவல்ல. நாம் விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்படுகின்றோம், ஆனால் விசுவாசத்தினால் மட்டுமல்ல.

இரட்சிக்கும் விசுவாசமானது அந்த விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துவதினின்றும் பிரிக்கப்பட முடியாததாகும். இது யோவான் 3ம் அதிகாரத்தினால் விளக்கப்பட முடியும். நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி, வசனம் 16ல் விசுவாசத்தின் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இப்பொழுது அந்த அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்தை வாசியுங்கள்: “குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ (குமாரனுக்கு கீழ்படியாதவனோ KJV) ஜீவனைக் காண்பதில்லை, தேவனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும்” (வ. 36). (“விசுவாசமாயிருக்கிறவன்” என்பது இவ்விடத்தில் என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.) புதிய ஏற்பாட்டில், “விசுவாசம்” மற்றும் “கீழ்ப்படிதல்” ஆகிய கருத்துக்கள் ஒன்றிற்குப் பதில் ஒன்று பயன்படுத்தப்படும் இடங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்⁵ (ரோமர் 10:16ஐயும் காணவும்). கீழ்ப்படியும் விசுவாசமே இரட்சிக்கும் விசுவாசமாக இருக்கின்றது.

“விசுவாசத்தினாலே மாத்திரம்” (அல்லது “விசுவாசத்தினாலே மட்டும்தான்”) என்ற சொற்றொடர் வேதாகமம் முழுவதிலும் யாக்கோபு 2:24ல் மட்டுமே காணப்படுகின்றது, அதில் நாம் “விசுவாசத்தினாலே மாத்திரம்” இரட்சிக்கப்படுவதில்லை என்று கூறப்படுகின்றது. KJVயில் இவ்வசனம், “Ye see then how that by works a man is justified,⁶ and not by faith only” என்றுள்ளது. New American Standard Bible புத்தகத்தில், “You see that a man is justified by works, and not by faith alone” என்றுள்ளது.

யாக்கோபின் விவாத வரிகளைக் காணும்படி நீங்கள் ஓரிரு நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்டு யாக்கோபு 2:14-26ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். விசேஷமாக வசனங்கள் 14, 17, 20 மற்றும் 26 ஆகியவற்றின்மேல் கவனம் செலுத்துங்கள்:

என் சகோதரரே, ஒருவன் தனக்கு விசுவாசமுண்டென்று சொல்லியும், கிரியைகளில்லாதவனானால் அவனுக்குப் பிரயோஜனமென்ன? அந்த விசுவாசம் அவனை இரட்சிக்குமா? ... அப்படியே விசுவாசமும் கிரியைகளில்லாதிருந்தால் தன்னிலேதானே செத்தாயிருக்கும்.

... கிரியைகளில்லாத விசுவாசம் செத்ததென்று நீ அறிய வேண்டுமோ? ... அப்படியே, ஆவியில்லாத சரீரம் செத்ததாயிருக்கிறது போல, கிரியைகளில்லாத விசுவாசமும் செத்ததாயிருக்கிறது.

இரட்சிக்கும் விசுவாசமானது, செத்த, சாரமற்ற, பயனற்ற விசுவாசமாக இருப்பதில்லை. அது உயிருள்ள மற்றும் செயல்படும் விசுவாசமாய் இருக்கின்றது.

பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்புங்கள்

உண்மையான விசுவாசம் தன்னையே வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் வழிகளில் ஒன்று மனந்திரும்புதல் ஆகும். இயேசு, “நீங்கள் மனந்திரும்பாமற் போனால் எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப் போவீர்கள்” (லூக். 13:3) என்று கூறினார். பேதுரு தமது பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு, “மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் ... ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” (அப். 2:38) என்று கூறினார். பவுல், “இப்பொழுதோ மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று [தேவன்] எங்குமுள்ள மனுஷரெல்லாருக்கும் கட்டளையிடுகிறார்” (அப். 17:30) என்று கூறினார்.

இயேசுவில் நமது விசுவாசம் வளருகையில், நாம் நம்மையே எப்படியிருக்கிறோம் என்று பார்ப்பதற்கு முன்வர வேண்டும்: பாவிகள் இரட்சிப்பின் தேவையில் இருக்கின்றார்கள். (முந்திய பாடத்தில் காணவும்.) இது மனந்திரும்புதலை உண்டாக்க வேண்டும்.

மனந்திரும்புதல் என்பது மிகச் சரியாக எதனைக் குறிப்பிடுகின்றது? மனந்திரும்புதல் என்றால் பாவத்திற்காக வருத்தப்படுதல் என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். மற்றவர்கள் இதை வாழ்க்கையில் மாற்றம் என்று நினைக்கின்றார்கள். ஒரு மனிதர் உண்மையாக மனந்திரும்பும்போது, தாம் செய்திருக்கும் பாவங்களுக்காக வருத்தப்படுவார், அவரது வாழ்வு மாற்றம் அடையும், ஆனால் மனந்திரும்புதல் என்பது இவ்விரு நிலைகளுக்கும் நடுவில் இருக்கின்றது.

மேலுள்ள வரைபடத்தில், தேவனுக்கேற்ற துக்கமானது மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குவதை கவனியுங்கள். 2 கொரி. 7:10ல், “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” ... இரட்சிப்புக்கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது; ...” என்று நமக்குக் கூறப்படுகின்றது. மனந்திரும்புதலின் விளைவாக வாழ்வில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். பவுல் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் மக்களுக்கு அவர், “அவர்கள் தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்பிக் குணப்படவும், மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற கிரியைகளைச் செய்யவும் வேண்டும்” (அப். 26:20) என்று அறிவித்தார். மனந்திரும்புதல் என்பது தேவனுக்கேற்ற துக்கத்திற்குப் பிறகும், வாழ்வில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு முன்னும் உண்டாகின்றது.

அப்படியானால், மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன? “மனந்திரும்புதல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது “புதியதொரு சிந்தையைப் பெறுதல்” என்ற நேரடி அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கின்றது. அது மனநிலை மாற்றத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

மக்களுக்கு இதை நடைமுறைப்படுத்துகையில், மனந்திரும்புதல் என்பது பாவத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்படும் மனமாற்றமாய் இருக்கின்றது. பாவம் என்பது தேவனுடைய இருதயத்தை உடைக்கின்றது என்பதை உணரும் ஒரு மனிதர், பாவம் எவ்வளவு மோசமானதாயிருக்கின்றது என்பதைக் காண்கின்றார். பாவம்தான் இயேசு சிலுவையில் அறையப்படக் காரணமாயிற்று என்பதை கற்றுக்கொள்ளும் எவரொருவரும் பாவத்தை விலக்குகின்றவராகின்றார். பாவம் நிறைந்த தன்மையை உணர்ந்து வருந்துகின்றவர், தேவனுடைய உதவியினால் சிறந்த ஒரு வாழ்வை வாழ முடியும் என்று தீர்மானம் செய்கின்றார். இந்த முடிவையே “மனந்திரும்புதல்” என்று வேதாகமம் அழைக்கின்றது.

உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு நபருடைய வாழ்வில் எப்பொழுதுமே நல்விளைவு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதாயிருக்கும். அது பரிபூரணமான வாழ்வை உண்டாக்குகிறதில்லை, ஏனென்றால் எவர் ஒருவரும் பரிபூரணப்பட்டவர் அல்ல; ஆனால் அது வாழ்வை இன்னும் சிறந்ததாக்கும், வாழ்க்கையில் மாற்றம் இல்லையென்றால், மனந்திரும்புதல் இல்லையென்றே அர்த்தமாகின்றது.

மனந்திரும்புதல் என்பது “மனமாற்றத்தின் கடினமான பகுதி” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அது வாழ்வின் முறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த நம்மை அழைப்பதால் மிகக் கடினமான பகுதியாக இருக்கின்றது. மாற்றம் என்பது சிரமமானதாகும். ஆயினும், நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் - கர்த்தருடைய உதவியுடன் - நாம் மாறுவதற்குப் பிரயாசப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுங்கள்

இயேசுவில் உள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தும் இன்னொரு வழி அந்த விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுதல் ஆகும். விசுவாசம் மற்றும் அறிக்கையிடுதல் ஆகியவற்றிற்கிடையே உள்ள நெருங்கிய தொடர்பானது ரோமர் 10:9, 10ல் காணப்படுகின்றது:

... கர்த்தராகிய இயேசுவை நீ உன் வாயினாலே அறிக்கையிட்டு, தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினாரென்று உன் இருதயத்திலே விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய். நீதியுண்டாக இருதயத்திலே விசுவாசிக்கப்படும், இரட்சிப்புண்டாக வாயினாலே அறிக்கை பண்ணப்படும்.⁹

நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்பினால், நாம் “இயேசுவைக் கர்த்தரென்று ... அறிக்கை செய்ய வேண்டும்.” அறிக்கையிடுதலின் அவசியத்தை கிறிஸ்துவே வலியுறுத்தினார்:

மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் முன்பாக அறிக்கை பண்ணுவேன். மனுஷர் முன்பாக என்னை மறுதலிக்கிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் முன்பாக மறுதலிப்பேன் (மத். 10:32, 33).

“இயேசுவைக் கர்த்தரென்று ... அறிக்கை செய்ய வேண்டும்” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? மறுபடியும் ரோமர் 10ஐயும் மத்தேயு 10ஐயும் பார்க்கவும்:

- இது இயேசுவில் உள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்தலாயிருக்கின்றது (எனவே இது பாவங்களை அறிக்கை செய்தல் அல்ல¹⁰).
- இது வாயினால் செய்யப்படும் அறிக்கையாயிருக்கின்றது (எனவே இது வாழ்வினால் மட்டும் செய்யப்படும் அறிக்கையல்ல¹¹).
- இது மற்றவர்களுக்கு முன்னால் செய்ய வேண்டிய அறிக்கையாயிருக்கின்றது (எனவே இது இரகசிய அறிக்கையல்ல).

விசுவாச அறிக்கையொன்று மத்தேயு 16ல் காணப்படுகின்றது. தமது சீஷர்கள் தம்மை யாரென்று நினைக்கின்றார்கள் என்று இயேசு கேட்டார். பேதுரு, “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” (மத். 16:16) என்று பதில் அளித்தார். “மேசியா” என்ற எபிரெய வார்த்தையின் கிரேக்க வடிவமே “கிறிஸ்து” என்பதாகும், இது “அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்” என்ற அர்த்தம் தருவதாகும். யூதர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக மேசியாவுக் காக்க காத்திருந்தார்கள். இயேசுவில் தமக்கிருந்த விசுவாசத்தைப் பேதுரு அவர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த மேசியா என்று வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் அறிக்கையிட்டார். “ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன்” என்ற சொற்றொடரானது, இயேசு தெய்வீகமானவரென்று பேதுரு உணர்ந்திருந்தார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

இன்னொரு விசுவாச அறிக்கையானது அப். 8ல் காணப்படுகின்றது. இந்த இரண்டாவது எடுத்துக்காட்டானது ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பு அறிக்கையிடுதலாயிருக்கின்றது. எத்தியோப்பிய மந்திரி ஒருவருக்குப் பிலிப்பு இயேசுவைப் பற்றிப் போதித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இவ்விதமாய் அவர்கள் வழிநடந்து போகையில், தண்ணீருள்ள ஓரிடத்திற்கு வந்தார்கள். அப்பொழுது மந்திரி:¹² இதோ, தண்ணீர் இருக்கிறதே, நான் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறதற்குத் தடையென்ன என்றான். [அதற்குப் பிலிப்பு: நீர் முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசித்தால் தடையில்லையென்றான்.¹³ அப்பொழுது அவன்: இயேசு கிறிஸ்துவைத் தேவனுடைய குமாரனென்று விசுவாசிக்கிறேன் என்று சொல்லி]; இரதத்தை நிறுத்தச் சொன்னான். அப்பொழுது பிலிப்பும் மந்திரியும் ஆகிய இருவரும் தண்ணீரில் இறங்கினார்கள்; பிலிப்பு அவனுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான் (அப். 8:36-38).

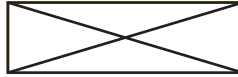
எத்தியோப்பிய மந்திரியின் அறிக்கையானது, ஏறக்குறையப் பேதுருவின் அறிக்கை மத்தேயு 16ல் உள்ளது போலவே இருந்தது என்பதைக் கவனியுங்கள். இது “வாயினால்” மற்றும் “மனுவை முன்பாக” (உண்மையில் பிலிப்பு என்ற ஒரு மனிதர் முன்பாக) செய்யப்பட்ட அறிக்கையாயிருக்கின்றது.

நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன்பு, இயேசுவில் நீங்கள்

கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். விசுவாசம் என்பது ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பே உண்டாக வேண்டுமென்று கிறிஸ்து கூறினார் (மாற். 16:16). இவ்விதமாக, ஒரு மனிதர் விசுவாசமுள்ள வராயிருக்கின்றார் என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுமுன் நான் அவரை வசனப்படியாக ஞானஸ்நானப்படுத்த முடியாது. அவர் விசுவாசிக்கின்றார் என்பதை நான் எப்படி அறிய முடியும்? அவர் எனக்குக் கூற வேண்டும்.

மக்கள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன், அவர்களிடத்தில் இயேசுவை ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கின்றார்களா என்று வழக்கமாய்க் கேட்பதுண்டு. சிலர் எளிமையாக “ஆம்” என்று பதில் அளிக்கின்றார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தைப் பற்றிய எளிய கூற்று ஒன்றைக் கூறுகின்றார்கள். இவ்விரண்டுமே “நல்ல அறிக்கை” பண்ணுதல் என்று கூறத் தகுதியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன (1 தீமோ. 6:12, 13).¹⁴

இயேசுவைப் பற்றிய உங்கள் அறிக்கையானது நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகும் தொடர வேண்டும் என்பது உண்மையே. ஆதி கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவில் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்குச் சில வேளைகளில் மீனின் அடையாளத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள்.¹⁵

“மீன்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை *ichthys* என்பதாகும். கிரேக்கப் பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டால் அவ்வார்த்தை பின்வருமாறு இருக்கும்:

ΙΧΘΥΣ

இவ்வார்த்தையில் உள்ள கிரேக்க எழுத்துக்கள் இயேசுவின் பெயர்கள் மற்றும் பட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பிரதிநிதிப் படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன:

- I (iota-ஐயோட்டா) என்பது “இயேசு” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான *Iesous*¹⁶ என்ற வார்த்தையின் முதல் எழுத்து ஆகும்.
- X (chi-சை) என்பது “கிறிஸ்து” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான *Christos* என்ற வார்த்தையின் முதல் எழுத்தாகும்.
- Θ (Theta-தீட்டா) என்பது “தேவனுடைய” என்று அர்த்தப்படும் *Theou* என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் முதல் எழுத்தாகும்.

- Ψ (Upsilon-உப்சிலன்) என்பது குமாரன் என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான *Uios* என்ற வார்த்தையின் முதல் எழுத்து ஆகும்.
- Σ (Sigma-ஸிக்மா) என்பது “இரட்சகர்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான *soter* என்ற வார்த்தையின் முதல் எழுத்து ஆகும்.

இந்த எளிய அடையாளத்தைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் ஆதிகிறிஸ்தவர்கள், இயேசுவே கிறிஸ்து என்றும், அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்றும், அவரே தங்களின் இரட்சகர் என்றும் தாங்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

முடிவுரை

இப்பாடலானது - மனந்திரும்புதலுக்கு வழி நடத்துகின்ற, இயேசு கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுவதற்குக் காரணமான - விசுவாசத்தின் பதில்செயலை மையமாகக் கொண்டுள்ளதாயிருக்கின்றது. அடுத்த பாடத்தில் நாம் ஞானஸ்நானம் என்ற பதில்செயலைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

இப்பொழுது நான், “இயேசுவில் நீங்கள் விசுவாசம் கொள்கின்றீர்களா?” என்ற கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகின்றேன். அந்தக் கேள்வியை உங்களுக்கு நீங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். அவர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று உண்மையாக நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா? இது உங்கள் உதடுகளின் விசுவாசமாயிருக்கின்றதா? இந்த விசுவாசம் உங்கள் வாழ்வில் விளைவுகள் ஏற்படுத்தியுள்ளதா? இயேசு, “நானே அவர் என்று நீங்கள் விசுவாசியாவிட்டால் உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள் என்றார்” (யோவா. 8:24).

குறிப்புகள்

¹“சுவிசேஷம்” என்பதற்கான கிரேக்க மற்றும் ஆங்கில வார்த்தைகள் இரண்டுமே “நற்செய்தி” என்ற நேரடியான அர்த்தமுள்ளவைகளாகும். 1 கொரிந்தியர் 15:1-4ல், இயேசுவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவையே இந்த நற்செய்தியாகும் என்று பவுல் கூறினார். ²“மேசியா” என்பது “அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்” என்ற அர்த்தம் உள்ள எபிரேய வார்த்தையாகும். யூத அரசர்கள் முடிசூட்டப்பட்டபோது, எண்ணெயினால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, “தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்” என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். யூதர்கள் மாபெரும் அரசருக்காக, நிறைவான அபிஷேகம் பெற்றவருக்காக, மேசியாவுக்காகக் காத்திருந்தார்கள். இயேசுவே அந்த மேசியாவாக இருந்தார், ஆனால் பல யூதர்கள் அதை உணரவில்லை. ³இயேசுவில் உள்ள விசுவாசம் தேவனில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தையும், வேதாகமத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தையும் முன் தீர்மானப் படுத்துகின்றது (எபி. 11:6). முந்திய பாடமாகிய “அதிகாரமுடைமை” என்பதில் காணவும். ⁴தேசம் என்ற வகையில் யூதர்கள் இயேசுவை மேசியா என்று ஏற்காமல் புறக்கணித்தார்கள். ⁵KJV யில் இரு இடங்களில் “believeth” என்ற வார்த்தையே உள்ளது, ஆனால் NASB யில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளபடி, மாறுபட்ட இரு கிரேக்க வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ⁶இது, பவுல் எபேசியர் 2:9ல்

கூறியுள்ளதற்கு முரண்பட்டது போலத் தோன்றலாம். ஆயினும் பவுல், கிரியைகளின் நற்தன்மைகளைப் பற்றிப் பேசினார் என்பதையும், யாக்கோபு கிரியைகளை, விசுவாசத்தின் வெளிப்பாடாகக் குறிப்பிட்டார் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.⁷ “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” என்றுள்ளது. “தேவனுடைய சித்தத்திற்கேற்ற துக்கம்” என்பது “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” என்றால் என்ன என்பதை விளக்குகின்றது.⁸ 2 கொரிந்தியர் 7:10ல் குறிப்பிடப்படுகின்ற “வெளகிக துக்கம்” என்பது, தவறு செய்ததால் பிடிப்பட்ட தனிநபர் ஒருவரின் துக்கத்தை அல்லது தனது செயல்களின் விளைவை அனுபவிக்கின்றவர் அடையும் துக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவருடைய துக்கமானது அவரது பாவத்திலிருந்து அவரை விலகிச் செய்வதில்லை. “இவ்வசனப் பகுதியானது “விசுவாசம் மட்டும்” போதுமானது என்று போதிப்பதாகச் சிலர் ஆலோசிக்கின்றார்கள். ஆயினும், இவ்வசனப் பகுதியில் விசுவாசத்தினால் மட்டும் இரட்சிப்புண்டாகின்றது என்று கூறப்படாமல் விசுவாசத்துடன் கூட சில செயல்களினால் இரட்சிப்பு உண்டாகிறதென்றுதான் உள்ளது. இவ்வசனப்பகுதியில் விசுவாசத்துடன் கூட அறிக்கை செய்தல் வேண்டியிருக்கின்றது. மற்ற வசனப் பகுதிகளில், இது விசுவாசத்துடன் கூடிய மனத்திரும்புதல், அல்லது விசுவாசத்துடன் கூடிய ஞானஸ்நானம் அல்லது வேறு ஏதாவது கூட்டாக உள்ளது. விசுவாசத்துடன் கூட என்பது விசுவாசம் மட்டும் என்று ஆகாது. இரட்சிப்பைப் பற்றி வேதாகமம் கூறுகின்ற யாவற்றையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.¹⁰ கிறிஸ்தவர் ஒருவர் தமது பாவங்களுக்கு எவ்விதம் மன்னிப்புப் பெறுகின்றார் என்பதைக் கூறுகையில், நாம் பாவ அறிக்கையைப் பற்றி ஆராய்வோம். ஆனால் ஒருவர் கிறிஸ்தவராவதற்கு முன்பு பாவ அறிக்கை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஞானஸ்நானம் தேவை எனக் கூறும் அச்செயலே, “நான் ஒரு பாவி, எனக்கு இரட்சிப்புத் தேவை” என்று அவர் கூறுவதாக உள்ளது.

¹¹ நமது வாழ்க்கையினால் இயேசுவை அறிக்கை செய்ய வேண்டியது முக்கியமானதாகும், ஆனால் ரோமர் 10 மற்றும் மத்தேயு 10 ஆகியவற்றின் அர்த்தம் இதுவல்ல.¹² ஆங்கிலத்தில் இவ்விடத்தில் “eunuch” என்றுள்ளது. இவ்வார்த்தையானது “விதையடிக்கப்பட்ட ஆண்” என்ற அர்த்தம் தருவது வழக்கமாகும். தேவ நம்பிக்கையற்ற மக்கள் மத்தியில் இருந்த உயரதிகாரிகள் சோதனைக்கு உட்படாமல் இருக்கும்படிக்கு அவர்களுக்கு (உயர் அதிகாரிகளுக்கு) இவ்விதமாய் விதையடிக்கப்பட்டது.¹³ சில மொழிபெயர்ப்புக்களில் இவ்வசனப்பகுதியானது வசனத்தில் சேர்க்கப்படாமல், அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளதால், இது அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளது. எவ்வகையிலும், இவ்வசனமானது ஆதிசபையில் ஞானஸ்நானம் தருமுன்னர் விசுவாச அறிக்கை செய்யும் பழக்கம் இருந்ததைப் பிரதிநிதிப் படுத்துகின்றது.¹⁴ இயேசு “நல்ல அறிக்கை” செய்தபோது (1 தீமோ. 6:14) பிலாத்து கூறியதை அவர் ஆமோதிக்க மட்டுமே செய்தார் (மத். 27:11).¹⁵ வேதாகமத்தில் இருந்தல்ல, உலக வரலாற்றில் இருந்தே இவ்வடையாளத்தைப் பற்றி நாம் அறிகின்றோம். ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களின் கல்லறைகளின்மேல் பெரும்பாலும் மீனின் அடையாளம் காணப்பட்டது.¹⁶ இப்பட்டியலில் உள்ள கிரேக்க வார்த்தைகள் பலவற்றின் உச்சரிப்பானது விசேஷித்த அடையாளங்களினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றை எனது மொழிபெயர்ப்பில் மறுபடியும் ஏற்படுத்துவதற்கு நான் முயற்சி செய்யவில்லை. மேலும், கிரேக்க மொழியில் “e” மற்றும் “o” ஆகியவற்றில் இருவகைகள் உண்டு, ஆனால் அவற்றிற்கிடையே நான் எந்த வித்தியாசத்தையும் இவ்விடத்தில் காட்டவில்லை.